

Iau timpul în mână...

Rolea Nicolae

dedic această poezie Distinsei mele prietene, Adinuța.

Iau timpul în mână...

Iau timpul în mâna cu degete groase,
Îl scutur în joacă, îl dau de pereți,
Amarnic tresare și plângе prin oase
Și-n lacrimi întreabă: " n-ai să regreți ?"

Iau timpul de barbă, îl scutur de floare
Și-l bat cu prăjina ca toamna pe nuc
Și-mi zice din floare, din apă, din fiare:
„Ești Tânăr, băiete, zburdalnic, năuc.”

Iau timpul de frunze, de raze, de coarne
Și-l pun să brăzdeze ogorul de dor,
“Ești Tânăr, băiete” îmi zice din carne,
Cu glasul de piatră suav, muritor.

Iau timpul de fustă, de sărmă, de tindă,
Îl trag șmecherește spre șura de fân,
Ard clipele duse, se-mping în oglindă,
Și timpul se-ntoarce spre mine hapsân.

Mă prinde de mână, mă strângе cu ură,
Și-n dans reumatic mă cheamă la mal.
Pe frunte-mi răsare, la ochi și la gură,
O talpă de gască, în mers triumfal.

Mă prinde de farmec și râde sălbatec
În plete mi-aruncă lopata cu nea,
Și-o cârjă-nverzește și latră tomnatec
Privind către mine, lemnoasă cătea.

Mă toacă zănatec și-n mici bucățele
Mă face sarmale în foi de regret,
Azvârle spre stele creioanele mele
Și nu se gândește la bietul poet!

De carne mă prinde, o rupe de oase,
Cum ruptă-i de grindini livada de nuci.
Și clopotul zbiară, a smirnă miroase
Și timpul mi-arată pădurea de cruci.

POEZII ONLINE

30.11.2015